

«Καρκίνοι έμφωλεύοντες εἰς τὸν ἔθνικὸν ὄργανισμὸν . . . Μεταξὺ ἄλλων δὲν διετέλεσαν ἀδρανῆ οὐδὲ τὰ περιφρημα τῆς μαλλιαιοσύνης τρωκτικά . . . Ἐνεφανίσθησαν ἄλλως τε, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, ὑπὸ τὸ ἔνδυμα τῶν μεταρρυθμιστῶν, ὡς Ἡρακλεῖς φανεύοντες τὴν ὕδραν τῆς βιβλιοκαπηλείας, ὅπως προσεξοφλήσῃαι τὴν εὐμενεστέραν ὑπὲρ αὐτῶν ἐντύπωσιν παρὰ τῇ δημοσίῳ, οὗτινος ἤθελον θίξει χορδὰς εὐπαθεῖς. Ἀλλὰ κατ' οὐσίαν δὲν ἐπεχείρησαν ἢ τὴν δολοφονίαν τῆς γλώσσης, τοῦ τιμαλφοῦς ἔθνικοῦ παλλαδίου. Ἡ κατάργησις τῶν βιβλίων εἰς τὰς δημοτικὰς τοῦ Πέρην σχολὰς οὐδένα ἄλλον ἔχει σκοπὸν ἢ νὰ ἀποτινάξῃ πάντα χαλινὸν καὶ νὰ ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸ στάδιον εἰς τὰ ἔργια τῶν μαλλιαιῶν, τῶν ὁποίων ἡ Μάφια ἐξήπλωσε τοὺς πλοκάμους τῆς εἰς διαφόρους παρ' ἡμῖν σχολὰς, ὥστε νὰ ἐνδεικνύηται ἦδη ἐπείγουσα ἢ αὐστηρὰ ἐκκαθάρισις καὶ ἀπολύμανσις. Ἀντιπρόσωποι τῆς σπειρας εἰσέδυσαν καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς Ἐφορίας, συντρεχουσῶν δὲ καὶ τῶν ἐκ τῶν περασκηνίων ἐμπνεύσεων, πρωτοφανῆς ἀπετολμήθη ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς γλώσσης τῶν θεῶν. . . . Ἡ ἔλλειψις βιβλίων θὰ ἐσήμανε τὴν πληρεστέραν ἀφῆνίαν εἰς τὴν κατ' ἀρέσκειαν διδασκαλίαν καὶ ἰδίως εἰς τὴν μετὰδοσιν τῶν ἀναρχικῶν κανόνων τῆς μαλλιαικῆς γραμματικῆς, χωρὶς νὰ εἶναι ἴσως εὐκόλος ὁ ἀπαραίτητος ἔλεγχος, ἐνῆ τὰ βιβλία θὰ ἦσαν ἐχέγγυα ὑπὲρ τῆς ἔθνικῆς γλώσσης οὐχὶ ἀσήμαντον.

«Ἀλλὰ τὸ Ἔθνος...κατ' οὐδένα τρόπον θὰ ἀνεχθῆ τὴν ἐπίσημον ἀναστῆλωσιν τῆς γλωσσικῆς ἀναρχίας, ἣτις ἐγκληματικῶς ἀποπειρᾶται νὰ διαστρεβλώσῃ τὸ ἀρμονικώτερον αὐτοῦ κόσμημα. Τὰ μέτρα ἀποδεινύουσιν ἀναπόδραστα κατὰ τῆς ἐνοσηφάσης πανώλους.» Ἀμήν!

ΑΘΗΝΙΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Σ' ἓνα φίλο, στὰ ξένα)

Ἀθήνα, 7 τοῦ Ὀχτώβρη.

Οὔτε προνοουταιμέντο στὴ Λάρισα, οὔτε τίποτα ἔμέραρχος τῇ μέρᾳ πού παράλαβε τὴν ἀρχὴν ὁ Βενιζέλος, τηλεγράφησε πὺς ἔκαμε ἀνάκριση, καὶ ὄλα εἶταν ψέματα. Παρουσιάστηκαν στὸν ὑπουργό τους ἐδῶ κ' οἱ σωματάρχες, καὶ αὐτὸς τοὺς μίλησε καὶ τοὺς εἶπε πὺς ὁ στρατὸς δὲν ἔχει ἄλλο πιά νὰ κάμῃ παρὰ τὰ «κύρια ἔργα» του. Καὶ τὰ λόγια του στοὺς ξένους ἀνταποκριτές, πὺς ἡ Κυβέρνηση θὰ κοιτάξῃ νὰ ἐφαρμόσῃ τοὺς «κειμένους» νόμους — «τάξῃ καὶ πειθαρχία στὸ ἐσωτερικόν, εἰρήνῃ στὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ — κάμανε τὴν καλῆτερην ἐντύπω-

ση. Κ' οἱ συντεχνίες ἀκόμα ψηφίζανε τὴ γνώμη τους νὰ περιοριστῆ στὸ ἀναθεωρητικὸ τῆς ἔργου ἡ Διπλῆ Βουλῆ. Ἔτσι παρουσιάστηκε στὸ βῆμα ὁ Βενιζέλος στὶς 8 τοῦ μηνὸς καὶ ἀνάλογες ἔκαμε πολιτικὰς δῆλωσες. Μὰ τὸ Σάββατο (9) πού ἀρχισε ἡ συζήτηση γιὰ τὸ «χαρακτηρισμὸ» τῆς Βουλῆς, ἀν εἶτανε δηλαδὴ Ἀναθεωρητικὴ γιὰ Συνταγματικὴ, τὰ φέρανε μὲ τρόπο τὰ κόμματα ὥστε νὰ βγῆ στὴ μέση ζήτημα ἐμπιστοσύνης, νὰ βρεθῆ δίχως ἀπαρτία ἡ Βουλῆ, καὶ νὰ ἔχουμε ἀξάφνα ὑπουργικὴ κρίση. Ὁ Βασιλεὺς ὅμως δὲν τὴ δέχτηκε τὴν παραίτηση τοῦ Βενιζέλου· τοῦ εἶπε νὰ ἔκωνπαρουσιαστῆ στὴ Βουλῆ καὶ νὰ προκαλέσῃ νέα ψηφοφορία, ζητώντας τὴν ἐμπιστοσύνη τῆς ἀπερίφραστη καὶ δίχως ἔρους. Αὐτὸ ἀπαίτησε κι ὁ λαὸς τῆς Ἀθήνας, μ' ἓνα του συλλαλητήριον πού ἔδειξε πὺς ὑπάρχει τέλος πάντων καὶ στὸν τόπο μας Κοινὴ γνώμη.

Ἔτσι, στὴν πολιτορημένη ἀπὸ τὸ λαὸ Βουλῆ μας, γένηκε τῇ Δευτέρᾳ (11) νέα συνεδρίαση, πού ἱστορικὴ θὰ μείνῃ σὰν τῇ πρώτῃ, ὄχι μόνο γιὰ τὰ ποτέλεσμά της *παρὰ* καὶ γιὰ τὴν ἔδειξε μὲ τί ἀτσάλι λόγου καὶ ψυχῆς πολεμαί: ὁ Βενιζέλος . . . Ψηφοφορία : 266 παρόντες, 208 ὑπὲρ (ἀπὸ τούτους εἰ 157 δίχως ἐπιφύλαξῃ), 31 κατὰ, 5 ἀρνηθήκανε, 22 παρόντες «καὶ μὴ δηλώσαντες ψῆφον». Καὶ τὴν ἄλλη μέρα τοιχοκολλήθηκε ἡ διάλυση τῆς Βουλῆς, πού μόλις πρόφτασε νὰ ψηφίσῃ τὴ βουλευτικὴ ἀποξήμιωση : 1800 γιὰ κάθε πατέρα Νέες ἐκλογές θὰ ἔχουμε στὶς 28 τοῦ Νοέβρη, γιὰ Διπλῆ πάλι Βουλῆ, πού θὰ μᾶς ἐρθῇ στὶς 11 τοῦ Γεννάρη. Ἀπὸ τὴν ἐρχόμενη βδομάδα ὁ Βενιζέλος πᾶει περιοδεία στὶς ἐπαρχίες, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴ Θεσσαλία, γιὰ νὰ φωτίσῃ τὸ λαὸ μὲ τίς ἐμιλίες του στὰ πολιτικὰ ζητήματα κ' οἱ κομματικοὶ ἀρχηγοί, πού τὰ σαστίσανε, λένε τώρα πὺς δὲ θὰ βάλουμε κάλπες, κ' ἡ εὐτύχη στὸ Στέμμα !

Ὡς τόσο γύρισε ἀπὸ τὴν Εὐρώπη κ' ἡ πριγκίπισσα Σοφί: ὁ κ. Ζορμπᾶς ζήτησε τὴν ἀποστρατεία του· τὰ μαθήματα στὸ Πανεπιστήμιον ἴσως ξαναρχίσουνε τὴν ἐρχόμενη βδομάδα, καὶ πάνε στὰ σπίτια τους οἱ ἑφεδρῶν τοῦ 906. Λόγος νὰ μείνουνε στὰ ὄπλα δὲν εἶτανε πιά, γιὰ τὸ ἔθνος ἐδῶ, μὲ τὴ λύση πού δόθηκε, ἀνάσανε, καὶ οἱ Τούρκοι δὲ μᾶς φοβερίζουνε τώρα. Κι αὐτοὶ ἀκόμα τὸ εἶδαν πὺς ἔχουμε κυδερνήτη. Κι ἀν πῆρε ἀπεριόριστο ἄδειαν ὁ Ναμπῆς, ὁ λόγος εἶναι, ἔπως λένε οἱ «Τάιμς» γιὰ νὰ φροντίσῃ γλήγορα ἡ Εὐρώπη τὸ Κρητικόν. Ἐπίσημα πιά τὸ λένε πασάδες καὶ βεζήρηδες, πὺς πρέπει νὰ σήσῃ γλήγορα ἡ φωτιὰ πού χωρίζει Τούρκους καὶ Ρωμιούς. Καὶ στὸ Γρυπάρη φιλικώτατα λόγια εἶπε ὡς κι ὁ Σουλτάνος, πού πᾶει τώρα στὴν

Ἄδριανούπολη νὰ δῆ τὰ γυμνάσια τοῦ στρατοῦ του. Σημείωσε πῶς ἡ Ἀρβανιτικὰ πάλε ἀνωκάτω εἶναι, κ' οἱ Δροῦσοι πάντα πολεμοῦνε, καὶ τὸ δάνειο δὲ συφωνήθηκε πουθενά, καὶ ξεθυμαίνουνε μὲ ἀντιαγγλικὰ συλλαλητήρια οἱ καλοὶ μας γειτόνοι.

ΑΘΗΝΙΩΤΗΣ

«ΜΩΣΑΪΚΑ»

ΜΟΝΟΛΟΓΟΙ : ΚΑΡΙΑ ΔΑΚΡΥΣΜΕΝΗ

Καρδούλα ἐγὼ ἢ ροδοπηγή
Τοῦ ἀνθῶνα τοῦ προσώπου
Ἐπιγύρω μου ἢ ψυχὴ τοῦ Ἀνθρώπου
Φραγὴ τῆς πού ἔχει τὴ Στοργί.

Καρδούλα ἐγὼ ἢ χρυσοπηγή
Μὲ σὲ κρυστάλλινα παλάτια,
— Γλαυκὲς βρυσσοῦλες μου ἔσεῖς μῦτια! —
Ποῦ ὅσο σταλάζω πίνει ἢ Γῆ
Καὶ ἀνθοῦνε Ἀγάπης μονοπάτια.

Παρηγορήτρα εἶμαι ἢ πιγὴ
Τοῦ διψασμένου
Πονεμένου,
Μὲ τὸ φριγμένο του ἀχειλάκι . . .
Στοῦ πόνου σβύννουμε τὸ ρυάκι,
Ποῦ δὲν τὸ ἐδρούσιζε ἢ Αὐγή.

Καὶ τὸ φίλακι λουλουδίζει
Μὲ τοῦ φωτός τὴ λάμψη ἀπ' ὅπου
Φεγγοβολᾷ ἢ ψυχὴ τοῦ Κόπου.
Πάντα γὼ ἐκεῖνο τὸ ποτίζω
Καὶ λέω : Ποτὲ ποτὲ ἄς μὴν κόψει
Μηδὲ τὸ ἀβρότερο χεράκι
Τὸ λουλουδάκι
Μὲ τὴ δροσιά του,
Ποῦ ἀνθεῖ στὴν ἄρη
Καὶ τοῦ θανάτου.

Σπέτσες, 1909.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Διαβάστηκε τὴν περασμένην Κεριακῆ, στὴ σάλα τοῦ Ὀδείου ἢ κρίση γιὰ τὸν Ἀβερῶφειο δραματικὸν διαγωνισμό. — Τὸ «ἔπαθλο» δὲν τὸ πήρε κανένα σκηNIKὸ ἔργο. Πήρανε ἑμῶς : τῆς θεατρικῆς δόξας τὸ στεφάνι ὁ κ. Γρηγόριος Ξενόπουλος, κὶ ἀπὸ πεντακόσας δραχμοῦλες ἢ λῶρα τοῦ κ. Πολέμη, ἢ «μελοδραματικὴ μπαγκέττα» τοῦ κ. Σταθόπουλου, ὁ «κλαυσιέγελος» τοῦ κ. Νικολόπουλου, τὰ κα-

θαρῶντα σαλόνια τοῦ κ. Ἰωσήφ, καὶ ὁ τυπογράφος τοῦ κ. Βασιλιᾶ Ἀγγέλιας.

— Τὸν πρῶτον ἐπαινοῦ μοιραστήκανε : ὁ ἄττικὸς οὐρανός, τὰ ποιητικὰ στολίδια τοῦ θωρηκτοῦ «Ἀβερῶφ», τὰ πολεμικὰ νυχάκια τῆς κ. Εἰρήνης Ἀθηναίας καὶ οἱ κριτικοὶ «ψίθυροι» τοῦ κ. Ξενόπουλου.

— Διπλοβραβεμένον ἔ κ. Ξενόπουλος, καὶ πάλε παραπονιέται στοὺς «Καιρούς.» Ὅλα δικὰ του τὰ ἤθελε, καὶ μὲ τὸ δικίον του !

— Στὸν τελευταῖον «Hellenic Herald» τῆς Λόντρας τυπώθηκε μεταφρασμένο ἐγγλέζικα κ' ἓνα διήγημα τοῦ Ζαχαρία Φυτίλη, ὁ «Ἀδάμας ὁ Σοφός».

— Μάθαμε καὶ τὸ λόγο γιὰ τὴν διαλυμένην Βουλὴν, φανατικώτεροι ἀπ' ἑλοὺς τοὺς συνταχτικοὺς κηρυχτήκανε οἱ κ.κ. Καζάτζης, Φιλάρετος καὶ Δ. Κατζηγιάνης ὁ Θεσσαλός.

— Ὁ πρῶτος, γιὰ τὴν παίρνει σύνταξιν ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον, ὁ δεύτερος γιὰ τὴν εἶναι σύνταχτης τοῦ «Ῥιζοπάστη», κὶ ὁ τρίτος γιὰ τὴν ἔχει τόσο καλὰ τὸ Συνταχτικόν, ποῦ πήρε καὶ τὸ βραβεῖον στὸ πρῶτον Σεβαστοπούλειον διαγωνίσμα.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Μ. Ζωγ. Στείλε μας τέτια. Εἶναι πολὺ νόστιμα. — κ. Ἀγγ. Κορ. καὶ Ν. Στελ. Σὰς στέλλουμε τὸ φύλλο μὲ καινούριον κατατόπι. Οἱ «λίγες μέρες» τὰς παρακαλοῦμε νὰ μὴ γίνουνε «πολλές». — κ. κ. Κ. Δημ. στὴν Ἀγρίνι καὶ Μ. Καλ. στὴν Τρίπολη. Δάβαμε τὴ συντρομή, κ' εὐχαριστοῦμε. — κ. Τάν. Μαν. ἐδῶ. Πρῶτ' ἀπ' ἑλα : ἔποιος ἀνεπιστήμονας, αὐτὸς καὶ ὑβριστής. Ἄς, ἢ λέξη ἀγγλιστικὴ εἶναι φτιασμένη στὰ τελευταῖα χρόνια ἀπὸ ἄλλους λόγιους, κὶ ἔχι ἀπὸ τὸ γαλλικὸ λαὸ τὸ γαλλικὸ σου λεξικὸν δὲν πιστεύουμε νὰ τὴν ἔχη. Ἄς, «νιοφτασμένον» καὶ «νιοφερμένος» θὰ πῶνε nouveau venu, δηλ. ἐντελὸς ἄλλο πρᾶμα. Ἄς, τὸ ἐπιθανάτιόν σου δὲν τυπώνεται. δὲν ἔχει τίποτα. «στὸν κόσμον αὐτὸ τὸν τύραννον καὶ ἄδολοχο νὰ δείξῃ», ἔπως λέει καὶ τὸ ἴδιον. — κ. Πέ. Χρ. στὴν Καστέλλα. Ἄς μῶν καὶ τὰ δυὸ τραγούδια, μὲ τὸ νέο ψευτόνομα, πρέπει ἑμῶς πρῶτα νὰ ξέρομε ποῖός μὲς τὰ στέλνει. τὸ ἴδιον καὶ γιὰ τὸ κατατόπι πού ρωτᾷς.

Ο «ΠΛΑΤΩΝ»

«Φίλος μὲν Πλάτων, ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι, φιλάτη δὴμῶς ἢ ἀλήθεια». Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι πῶς στὴν μπίρα «ὁ Πλάτων» τοῦ κ. Πλάτωνα Ἰωαννίδη (ἑδὸς Καραγιώργεβις, πλάι στὸ Ἀυτοκρατορικὸ Ξενοδοχεῖο) βρίσκει κανεὶς διαλεκτὰ φαγιά, διαλεκτὴ μπίρα, διαλεκτοὺς μεζέδες, διαλεκτὴ περιποίηση, ἑλα διαλεκτὰ πέρα πέρα. Καὶ τὸ πιὸ διαλεκτὸ ἀπ' ἑλα τὸν ἀφεντάθρωπον τὸν Πλάτωνα ποῦ σὲ σκληθώνει μὲ τὴν περιποίησίν του δίχως νὰ σὲ ξεπαραδιάζει. Γιὰ τοὺς καλοφαγάδες τὸ κέντρο αὐτὸ κατάντησε ἀληθινὴ «Ἀκαδημία τοῦ Πλάτωνος».

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ ΑΘ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ